

serne. Der har i Danmark været nærmest tradition for et maskeforbud, som har været gældende i 280 år. I en forordning af 21. januar 1688 var der et forbud mod at vise sig »maskeret, formummet eller sværtet« i Københavns gader. Dette gamle forbud blev fulgt op i Københavns politivedtægt og var gældende helt frem til den 1. januar 1968.

Danmark bør i lighed med Vesttyskland indføre et maskeforbud i straffeloven eller i de stedlige politivedtægter, således at besiddelse af maske under en demonstration kan straffes med bøde og brug af maske kan straffes med fængsel i indtil 1 år. Samtidig bør man overveje at indføre skærpede regler vedrørende kollektivt strafansvar for husbesættere og deltagere i ulovlige demonstrationer, som har udartet sig til løb og gadeterror, hvis deltagerne er maskerede eller på anden måde formummede.

Svar (16/6 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan i anledning af det stillede spørgsmål oplyses, at forbudet fra 1688 mod at vise sig maskeret i København ophævedes i forbindelse med gennemførelsen af en ny politivedtægt, der trådte i kraft den 1. januar 1968.

Den tidligere bestemmelse var i den form, hvori den blev medtaget i en politiforordning af 22. oktober 1701, ikke begrundet i retsforfølgningens hensyn, men alene ud fra nogle hensyn til befolkningens moralopfattelse.

I forbindelse med Københavns Borgerrepræsentations overvejelser vedrørende ændring af politivedtægten anførtes det af det af Borgerrepræsentationen nedsatte udvalg, at det var udvalgets opfattelse, at forbudet mod maskering burde ophæves, da »hensynet til velanstændighed var tilstrækkeligt tilgodeset ved andre bestemmelser i politivedtægten, og da der ikke herudover var behov for forbud, som griber ind i borgernes naturlige ret til frit at vælge egen klædedragt.«

Borgerrepræsentationen tilsluttede sig udvalgets opfattelse, og det fremgår af Borgerrepræsentationens forhandlinger, at man i den forbindelse lagde vægt på hensynet til den enkeltes handlefrihed.

Som jeg tidligere har givet udtryk for, er det min vurdering, at et forbud mod at bære ma-

sker med henblik på at lette politiets arbejde med at forfølge forbrydelser begået af BZ'ere vil give anledning til betydelige afgrænsningsvanskeligheder i praksis.

Spm. nr. S 854 (1988–89)

Til *justitsministeren* (18/5 89) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

Vil ministeren sørge for, at alle fremtidige tilfælde til demonstration indeholder et absolut og ufravigeligt krav om, at ingen i demonstrationen bærer maske, og, hvis ikke dette krav opfyldes, sørge for, at politiet straks opløser demonstrationen?

Begrundelse

Den stigende tendens til, at demonstranter bærer maske, umuliggør politiets arbejde med at identificere og retsforfølge demonstranter, der begår ulovligheder.

Alle demonstranter, der overtræder loven, skal kunne drages til ansvar. Det gælder både de såkaldte BZ'ere og andre. Det sker i mange tilfælde ikke – alene af den grund, at de er umulige at identificere. Sådanne tilstande kan et retssamfund ikke være bekendt.

Svar (25/5 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Det kan i anledning af det stillede spørgsmål oplyses, at der – i lyset af de voldelige BZ-aktiviteter, vi har været vidne til her i landet – har været rejst spørgsmål om maskeforbud.

Justitsministeriet har hidtil, som det fremgår af besvarelsen af 16. juni 1988 af spørgsmål nr. S 19 fra folketingsmedlem Knud Lind, været tilbageholdende med at foreslå regler om maskeringsforbud gennemført, idet et sådant forbud blandt andet vil kunne volde afgrænsningsvanskeligheder i praksis.

Efter min opfattelse burde det være naturligt, at man i forbindelse med demonstrationer og lignende står ved, hvem man er.

Justitsministeriet følger kriminalitetsudviklingen vedrørende BZ-aktioner nøje, og på baggrund af denne udvikling overvejes det naturligvis løbende, hvorledes denne type kriminalitet mest effektivt bekæmpes, herunder ved ændringer af straffeloven og andre regelsæt.